

for mig og Ny Alliance, at jeg på den måde ikke kan finde noget at være uenig med hr. Niels Helveg Petersen om.

Kl. 10:45

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelsen. Så er det skatteministeren.

Kl. 10:45

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Ja, jeg må jo sige til hr. Frank Aaen, at nu gik det lige så godt og så hurtigt, og jeg havde egentlig håbet, at man ville have lagt sig i slipstrømmen fra hr. Niels Helveg Petersen.

Men det skal nu ikke forhindre mig i, ud over at takke for de positive bemærkninger, der er kommet, også klart at sige, at det her ikke er en aftale, der lever op til de dobbeltbeskatningsoverenskomster og den standard, vi normalt har fra dansk side. Derfor er det her ikke endemålet for arbejdet med at få Isle of Man på plads i kredsen af lande, som vi har en egentlig dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Men, som jeg faktisk tror det var hr. Frank Aaen der også sagde det, så er det et skridt i den rigtige retning. Det er et skridt, der gør, at den aftale, der indgås nu, er bedre end det, vi tidligere havde. Derfor kan man jo tage diskussionen om, hvorvidt man skal leve i den del af verden, hvor man mener, at man overhovedet ikke skal gå et skridt i den rigtige retning, medmindre man selv kan få alt det, man gerne vil, eller man skal være leve i den del af verden – måske den mere realpolitiske del af verden – hvor man vil sige: Så længe vi kommer længere mod målet, så lad os tage de skridt, der nu kan være. Det er trods alt bedre at få vedtaget aftalen her om informationsudveksling og andet end at stå der, hvor vi tidligere stod, og end ikke have nogen mulighed for at få informationer.

Hvorfor lavede vi så en aftale, som ikke levede op til det endemål, vi gerne ville nå? Ja, det var simpelt hen så langt, som vi kunne flytte Isle of Man nu, også med baggrund i de interesser, der var for at undgå reel dobbeltbeskatning – jeg tror, det var det, hr. Jesper Petersen sagde, nemlig om vi havde købt os til aftalen. Altså, vi laver en aftale, hvor der også bliver taget hånd om nogle af de skattemæssige problemstillinger om en reel dobbeltbeskatning, som der bliver taget hånd om, når vi indgår dobbeltbeskatningsaftaler. Grunden til, at vi i det hele taget har dobbeltbeskatningsaftaler mellem Danmark og andre lande, er jo: punkt 1, at undgå, at der ikke sker nogen beskatning, og punkt 2, at undgå, at der sker dobbeltbeskatning. Det er derfor, vi har

imødekommet nogle ønsker, som Isle of Man også havde.

Jeg tror ikke på realismen i at kunne klippe bankforbindelser. Jeg tror, at man vil opleve, at penge her strømmer næsten lige så frit som vand, og medmindre man lukker alle huller i siden, vil vandet alligevel strømme ud. Jeg tvivler på, at det er realistisk at få det internationale banksamarbejde til at være enige om at lukke ned for alle de skattelylande, der desværre er tilbage. Derfor er den bedste måde at arbejde politisk på at få indgået aftaler, som – så langt vi nu kan komme – får startet informationsudveksling, startet egentlig dobbeltbeskatningsaftale, startet kildebeskatning, sådan som vi har set det ske på en række områder. Det, at vi nu kan indgå en aftale med Isle of Man, er jo et eksempel på, at det politiske pres har sin virkning.

Her er vi altså en stribe nordiske lande, der er gået sammen om at få lavet aftaler med Isle of Man. Det er derfor i hvert fald for mig en ny oplysning, hvis hr. Nick Hækkerups udtalelse om, at Sverige skulle være kommet længere, er rigtig. Vi har ikke hørt om det i Skatteministeriet. Jeg har ikke hørt om det, og jeg vil også tillade mig at andre mig lidt, hvis man sammen med os arbejder på at indgå den her aftale, hvis man i forvejen har en, der er endnu bedre. Men det er da klart, at vi naturligvis vil tage kontakt til vores samarbejdspartnere i Sverige for at høre, om de skulle have en aftale liggende i skuffen, der er bedre end den her, og om vi så ikke skulle tage og løfte deres aftale op til at være det fælles niveau. Men realistisk set har vi nu indgået en aftale, som giver danske skattemyndigheder bedre muligheder for at kunne kontrollere.

Så har vi den indstilling, at lovgivningen i Danmark kræver en vis betaling af skat. Hvis man snyder med det, f.eks. ved at benytte sig af skattelylande, så skal vi arbejde på at stoppe det. Hvis vi får det stoppet, er det ikke en provenugevinst, vi har fået ind, så kalder vi det at forhindre et utilsigtet tab, fordi vi i den forudsatte lovgivning ikke er gået ud fra, at folk snyder, men gået ud fra, at folk betaler den rigtige skat. Hvis nu vi både siger, at dengang loven blev vedtaget, ville den give et bestemt provenu, og nu – når vi strammer kontrollen op – siger, at så giver det et nyt provenu, ja, så har vi altså regnet pengene med to gange. Derfor tales der ikke i bemærkningerne om, at der kommer et stort provenu ind, men om, at vi undgår et utilsigtet provenutab.